

dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, s. 1; Zvl. vyd. 03/16, s. 390), ve znění nařízení (ES) č. 873/2004 (Úř. věst. L 162, s. 38; Zvl. vyd. 03/45, s. 178) — Soukromoprávní žaloby — Žaloba podaná držitelem odrůdového práva Společenství nebo oprávněným uživatelem proti osobě, která ve vztahu ke sklizenému materiálu chráněné odrůdy, který nabyla u osoby s licencí k užívání, provedla některé úkony, aniž dodržela omezení sjednaná podle licenční smlouvy uzavřené s držitelem odrůdového práva

Výrok

- 1) Článek 94 nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství, ve znění nařízení Rady (ES) č. 873/2004 ze dne 29. dubna 2004, ve spojení s čl. 11 odst. 1, čl. 13 odst. 1 až 3, články 16, 27 a 104 uvedeného nařízení, musí být za takových podmínek, jaké jsou dány ve věci v původním řízení, vykládán v tom smyslu, že držitel nebo oprávněný uživatel může podat žalobu týkající se protiprávního jednání proti třetí straně, která získala materiál prostřednictvím jiného oprávněného uživatele, který porušil podmínky nebo omezení obsažené v licenční smlouvě, kterou tento posledně uvedený oprávněný uživatel předtím uzavřel s držitelem, za předpokladu, že se dotyčné podmínky a omezení týkají přímo podstatných náležitostí dotyčné ochrany odrůdových práv Společenství, což musí posoudit předkládající soud.
- 2) Pro posouzení protiprávního jednání je bez významu, zda třetí strana, která provedla úkony na prodaném či postoupeném materiálu, byla informována či měla být informována o podmínkách či omezeních obsažených v licenční smlouvě.

(¹) Úř. věst. C 161, 19. 6. 2010.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. října 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sozialgericht Nürnberg — Německo) — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa, jakožto právní nástupkyně José Bernal Fernández v. Familienkasse Nürnberg

(Věc C-225/10) (¹)

(„**Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Články 77 a 78 — Osoby pobírající důchod podle právních předpisů více členských států — Zdravotně postižené děti — Rodinné dávky pro vyživované děti — Nárok na vyplácení dávek v členském státě, ve kterém bylo vykonáváno zaměstnání — Existence nároku na vyplácení dávek v členském státě bydliště — Neexistence žádosti — Volba výplaty dávky v invaliditě neslučitelné s dávkami pro vyživované děti — Pojem „Dávky pro vyživované děti“ — Zachování nároků nabytých v členském státě, ve kterém bylo vykonáváno zaměstnání“)**

(2011/C 362/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Sozialgericht Nürnberg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa, jakožto právní nástupkyně José Bernal Fernández

Žalovaná: Familienkasse Nürnberg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Sozialgericht Nürnberg — Výklad článků 77 a 78 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) — Dávky pro vyživované zdravotně postižené děti osob pobírajících důchod podle právních předpisů více členských států a dávky pro sirotky podléhající právním předpisům více členských států — Nárok na doplacení dávky ve státě výkonu povolání, pokud jsou dávky pro děti ve státě bydliště vyšší, ale nejsou slučitelné s nepříspěvkovým invalidním důchodem, pro který se dotyčná osoba rozhodla

Výrok

- 1) Článek 77 odst. 2 písm. b) bod i) a čl. 78 odst. 2 písm. b) bod i) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, na osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006 ze dne 18. prosince 2006, musí být vykládány v tom smyslu, že osoby pobírající starobní nebo invalidní důchod nebo sirotek po zemřelém pracovníkovi, kteří podléhali právním předpisům více členských států, jejichž nároky na důchod a sirotčí důchod jsou však založeny pouze na právních předpisech členského státu, ve kterém vykonávali zaměstnání, jsou oprávněni domáhat se u příslušných orgánů tohoto státu přiznání celkové částky rodinných přídatků stanovených těmito právními předpisy ve prospěch zdravotně postižených dětí, i když v členském státě bydliště nepožádali o přiznání srovnatelných vyšších přídatků stanovených právními předpisy posledně uvedeného státu z důvodu, že se rozhodli pro jinou dávku pro zdravotně postižené osoby, která je s nimi neslučitelná, jestliže nárok na rodinné přídatky byl v členském státě, ve kterém bylo vykonáváno zaměstnání, získán pouze podle právních předpisů posledně uvedeného státu.
- 2) Odpověď na třetí otázku je stejná jako odpověď na první dvě otázky, jelikož se dotyčné osoby nemohou podle právních předpisů členského státu bydliště rozhodnout pro výplatu rodinných přídatků v tomto státě.

(¹) Úř. věst. C 221, 14.8.2010.